kaeti muist kattega kinni, et rahwas ei saa tud temma kossutamist tunda, muist seggati temma pühhad öppetussed nenda árra, et neist jo hingele kahjo sai karta.

Peále keik hakkas ussokulutajatte meel liaste ilmalikko asjo wahtima, suurt ilmalikko wallitsust, wägge, au ja rikkust püüdma, ja se siggitas pitka peále paljo kahjo keige Kristusse seádussele ja koggodussele. Woeti Jummala nimmel paljo wäggiwaldset töödette, seádeti paljo seggast asja koggodusses ning kulutati mitto wastaoksa sanna, mis koggone mitte pühhast kirjast ep olnud leida, waid aiwa ahnusse ja kawwalussе pärrast jure kaswatati. Olli sepärrast paljo kaebdust ja kurtamist kuulda keik is ristirahwa rikides, agga ei tohtind kegi sanna lausuda, sest Roma liñna surel piiskoppil, kes ka paawsti ninime kannab, olli liigsuur woimus käes, et isegi kunningatte ja Keisritte üle wallitsejaks ennast olli tõstnud. Ei tohtind kegi kunningaske sanna lausuda, muido paawst kohhe tedda rigist lahti teggi, ja kelas rigirahwast temma sanna kuulmast; paljo ennam olli ükslasel öppetajal hädda karta, kui julges pühha kirja sanna peále toetada ja ühhe sanna teist wisi selletada, kui kirriko wallitsejad Roma liñnas ei käsknud. Neid waggaid mehhi, kes jummalakartusses julgesid suud lahti tehha, wissati wangi, wangis pinati hirmsa nou ja riistadega ja ennamist wiimselt ellusalt tulega põletati árra, nenda kui ka Johann Hussile tehti, kes üks wagga ja lairmatta kirriko-öppetaja olli ja kelle peále 1414mal aastal tullesurma moisteti. Sadda aastat pärrast tedda ellas Martin Lutherus, kes Saksamaal Wittenbergi liñnas kirriko-ning surekoli öppetaja olli, ja kes pühha kirja tohtri nimme kandis. Tohter ep olle mitte ükspäinis sesuggune ammetmees, kes oskab haigust arstida, waid se samma laddina kele nimmi tähhendab hästi öppetud meest, kel keik sedda tundmist ja tarkust käes, mis